

mig i alt Fald; at en saa drastisk Bestemmelse som den, der her er Tale om, kan Rigsdagen ikke udelukkende lægge i Ministerens Haand; den bør ikke — naar den er saa omfattende som her og tillige er af en overordentlig finansiell Betydning, eller kan blive det, idet en saadan Forhøjelse af Værens Værdi kan virke prohibitivt og derved forhindre Indtægter — kunne træffes uden Rigsdagens Medvirkning. Jeg havde derfor ogsaa haabet, at den højtærede Minister nu, naar han kom med Lovforslaget her, vilde have indført en Bestemmelse om, at denne Bestemmelse skulde forvaltes i Samraad med Rigsdagen, f. Eks. med Folketingets Finansudvalg.

Jeg har vist tilstrækkelig klart udtalt, at dette Forslag ikke kan vinde vor Sympati, saa, at vi vil stemme imod det, naar det foreligger til tredje Behandling.

H. O. Hansen: Flere ærede Ordførere har allerede skarpt kritiseret den korte Tid, der er os levnet til Behandling af dette Lovforslag, og jeg behøver altsaa ikke at fortsætte dermed; naar store Partier, som raader over Udvalgsmedlemmer, kan beklage denne korte Tid, maa det i saa meget højere Grad gælde for os, saa jeg kan fuldt ud slutte mig til denne Kritik. Vi lider stadig i højeste Grad under denne Arbejdsmaade. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, udtalte det ærede Medlem, at de store Partier allerede i Gaar var blevet gjort bekendt med dette Forslags Indhold. Jeg maa meget beklage, at man gør Forskel paa store og smaa Partier her i dette høje Ting, og jeg maa mene, at naar det holdes for Pligt at underrette Socialdemokratiet om et saadant Lovforslags Indhold, og om, at Lovforslaget vilde komme i Dag, vilde det være god Skik, om man for Fremtiden ogsaa vilde lade Erhvervspartiets Ordfører noget saadant vide.

Flere ærede Ordførere har allerede hævdet, at man ikke kan udtale sig om, hvorvidt de foreslaaede Sæts vil være de rigtige; dette gælder i endnu højere Grad for vort Partis Vedkommende, som ikke har noget Medlem i Toldlovsudvalget. Jeg skal derfor i Dag vel vogte mig for at udtale mig om, hvorledes vor Stilling vil blive ved tredje Behandling af det her foreliggende Lovforslag. Vi vil med de Midler, der staar til Raadighed, benytte den korte Tid forinden til at undersøge de forskellige Positioner, og vi forbeholder os vor Stilling ved den endelige Afstemning fuldt ud.

Jeg maa beklage, at Regeringens samlede

Finansplan ikke er blevet til noget, at der endog er blevet saa lidt tilbage af den, at det er en stykkevis Toldlovrevision, vi nu faar. Jeg mener, at man vistnok vil vende tilbage til det Spørgsmaal, som jeg rejste, da jeg talte som Ordfører for mit Parti ved Toldlovsforslagets Behandling den 9. December i Fjor. Jeg udtalte den Gang, at vi ingenlunde paa Forhaand var Modstandere af Indførelsen af en Værditold, men at vi stod meget tvivlende med Hensyn til, hvorvidt det rette Tidspunkt var inde, idet hverken Varepriser eller Valutafortold laa fast. Efter den Maade, hvorpaa det er gaaet i Toldlovudvalget, og efter at der nu her er fremsat et Forslag om Indførelse af en Værditold paa nogle Artikler, og det er foreslaaet, at den her foreslaaede Lov skal gælde midlertidig for et Aar, saaledes at visse Dele af Erhvervslivet yderligere et Aar skal befinde sig i Uvished, forekommer det mig, at den Betragtning, jeg gjorde gældende, at det rette Tidspunkt af de nævnte Grunde ikke var inde, viser sig mere og mere at være den rette.

Til disse Bemærkninger skal jeg i Dag indskrænke mig, idet jeg skal udtale mig nærmere ved de senere Behandlinger af Lovforslaget.

Finansministeren (N. Neergaard): Det er en Selvfølge, at et Lovforslag som det foreliggende ikke kunde fremsættes i Rigsdagen, før det var givet, at Toldloven ikke kunde gennemføres til 31. Maj, og før jeg havde faaet dette konstateret. Derefter er Forarbejderne udført særdeles hurtigt, nogle af dem var ogsaa forberedt i Forvejen, og Sagen har saa maattet gaa sine formelle Stadier igennem, inden den kom til dette Ting. Jeg kan ikke indrømme, at der er givet saa overordentlig kort Tid til Behandling af et Lovforslag som dette, da det i Virkeligheden ikke indeholder synderlig nyt. Der er nogle enkelte Rettelser med Hensyn til Tariffer, men det, der for en ren overfladisk Betragtning faar Lovforslaget til at se nyt ud, er Forslag, som det højtærede Toldudvalg har haft liggende i Maaneder og har haft fuld Lejlighed til at beskæftige sig med, og som altsaa intet som helst nyt indeholder. Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i den Omstændighed, at jeg har foreslaaet en Forlængelse til 31. Maj 1923, vil se et Vidnesbyrd om, at jeg ganske har opgivet Haabet om at se Toldloven gennemført i denne Samling, tager han meget fejl. Der staar i sidste Paragraf af det foreliggende Lovforslag, at Loven træder ud af Kraft, saa snart en Toldlov er vedtaget;